

[Tove Nielsen.]

dervisningsudvalget de sidste uger, vi har indtil sommerferien, på det og så gøre det færdigt på det tidspunkt og dermed altså også komme i den situation, at folkeskoleloven ikke bliver færdigbehandlet.

Disse to ting vil ikke komme til at kollidere med hinanden, så jeg må altså sige én gang til til hr. Søgaard, at der er ikke skabt nogen situation fra vores side, vi lægger ikke op til nogen som helst politisk strid, vi ønsker at gøre et grundigt udvalgsarbejde og har de bedste forhåbninger om, at vi så også i fællesskab kan finde frem til de løsninger, som må være de rigtige, for det må vel være en ret, vi har herinde, at ændre på en lov, når vi ser, at det ikke går, som vi havde ment. Vi må passe på med ikke at lade stå til og sige: vi skal bruge et år, vi skal bruge to, vi skal bruge flere år, for så bliver problemerne jo blot større. Vi kan på nuværende tidspunkt se, at der er ting, vi må tage fat på, og det er det, venstre sammen med flere partier har været indstillet på, og som jeg altså også har fornemmet at socialdemokratiet gerne ville se på nu.

Jeg vil godt sige til fru Kristine Heltberg, til hr. Freddy Madsen og til hr. Steen Folke, at det undrer mig naturligvis ikke, at vi bliver karakteriseret som reaktionære. Jeg har bemærket mange gange, at når der kommer synspunkter frem, som disse partier ikke deler, så bliver de naturligvis øjeblikkelig stemplet som reaktionære.

Fru Kristine Heltberg sagde, at nu kunne vi endelig efter loven fra 1973 få fred til at skabe tålelige forhold. Freden kan være for dyrekøbt, hvis freden bliver misbrugt, og det er det, som vi frygter sker, og som vi kan se sker visse steder.

Det undrer mig ikke, at hr. Freddy Madsen i den grad tager studenterrådet i forsvaret, for jeg er da fuldstændig klar over, at de tanker, som studenterrådet kommer frem med, på langt de fleste områder er identiske med de tanker, som DKP gør sig, men vi ønsker bare, at andre studerende på uddannelsesinstitutionerne, som ikke deler DKPs politiske tanker, skal have nøjagtig samme muligheder for at fremføre deres synspunkter og også have de samme muligheder for at blive repræsenteret.

Nok siger man, at studenterrådet er de studerendes faglige organisation, men hvorfor

skal studenterrådet så bruge denne position til at tage sig af alt muligt andet end det, som må være en faglig studenterorganisations opgave? Hvorfor skal man bruge sin position til at tage sig af det landspolitiske, til at tage sig af det udenrigspolitiske? Hvorfor skal studenterrådet absolut bringe en politisk kamp ind på vore uddannelsesinstitutioner? Vi kan ikke godtage, at institutionerne bruges til politisk kamp.

Tro endelig ikke, at det er sådan, at liberale studenter, moderate studenter, er tro kopier af liberale partier. Jeg kan forvisse om, at disse organisationer sandelig ikke er enige med f. eks. venstre i de politiske afgørelser, vi har truffet, og ikke enige med andre såkaldt borgerlige partier. De har naturligvis deres egne synspunkter, som de skal kunne fremsætte de steder, hvor de arbejder, men i et demokrati må det være sådan, at alle, uanset politisk opfattelse, har lige muligheder for at være på uddannelsesinstitutionerne, og det får de ikke, så længe studenterrådet har denne magt og denne eneret. Det er det, vi ikke kan acceptere.

(Kort bemærkning).

Søgaard (S):

Jeg forstår, at fru Tove Nielsen har følt, som det blev sagt, at der var god forståelse hos socialdemokratiet for en ændring af styrelsesloven nu. Jeg kan ikke rigtig sige, hvorfra fru Tove Nielsen har denne forståelse, den er da først kommet til udtryk her i dag i folketinget ved debatten om dette forslag. Men hvis venstres ordfører har følt denne forståelse, så forstår jeg ikke — og jeg forstår, at det er venstre, der har taget initiativet måske netop til dette samarbejde, dette firepartisamarbejde omkring forslaget her — hvorfor man ikke har spurgt de tre andre partier, der var med i styrelseslovens vedtagelse dengang i 1973, men alene ét af de daværende forligspartier, nemlig det konservative folkeparti.

Tredje næstformand (Bay):

Jeg skal gøre medlemmerne opmærksom på — jeg har tidligere gjort det, og jeg skal gentage det, så der er en mulighed for, at det kan trænge ind i alle medlemmernes bevidsthed — at det er mig umuligt at lede forhandlingerne herfra på det rene gætteeri.